

РУКУ, ТОВАРИШУ!

УЛЬЯНОВКА

У СПИСКАХ БРИГАДИ— АРХИП МАНІТА

Валентин Давидяк зайшов в райком комсомолу. Схвильований. Одразу до секретаря:
— Порадитесь прийшов... В кожному цеху хлопці вирішили зарахувати в свої бригади комсомольців двадцятих років, які загинули. Гроші йтимуть в комсомольську копилку...
Віктор Вовченко ватажку молоді Ульянівського цукрозаводу потис руку:
— За вами підуть хлопці й дівчата з колгоспів. Он в Данилівій Балці вже збираються кошти на пам'ятник першому комсомольцю Пантелеймону Рибіцькому.
Осторожно стояв молодий учитель з Лозуватого Микола Міщенко:
— А хіба в свої бригади не можна зарахувати тих, хто загинув в роки минулої війни? Як бригада з Кіровоградського агрегатного. У нас, лозуватців, це буде наш односельчанин Герой Радянського Союзу Архип Маніта, який повторив подвиг Олександра Матросова. Кожен згодиться, щоб в списку його колективу було ім'я Архипа...
Увечері Віктор Вовченко їзав у Сабатинівку, де колись активно діяли перші комсомольські осередки. Секретар райкому комсомолу сподівався розповісти колгоспникам про ініціативу цукровиків. Був переконаний, що в Сабатинівці візьмуться поповнювати комсомольську копилку.
А всі грошові нагромадження ульянівці збираються віддати для спорудження пам'ятника тим, хто наблизив наше сонячне сьогодні. Це буде подарунком комсомольців району до 50-річчя Великого Жовтня.

М. ЗВЕНИГОРОДСЬКИЙ,
позаштатний кюр. «Молодого комунара».

КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАЙОН

З НАРОДОМ ПАРТІЯ ГОВОРІТЬ

Ще кілька днів тому прочитав Постанову ЦК КПРС про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Досі ходжу під враженням, ніби я бачив Леніна.
Це тому, що в Постанові, як і в усіх партійних документах, знову виявилася турбота про людину.
«У нас і тепер ще чимало нерозв'язаних проблем. Партія твердо оцінює стан справ, бачить назрілі завдання і вживає всіх заходів до їх розв'язання».
Так сказав у Постанові. З таким уболіванням про майбутнє, з такою відвертістю міг говорити тільки Ленін та говорити партія. І коли знову і знову перечитує рядки Постанови, то здається, що це устами партії з народом розмовляє сам Ілліч. І першими словами, які вивело моє перо після читання Постанови, були такі:

Коли читаю Постанову
Свого партійного ЦеКа:
Перед очима знову й знову
Простерта Леніна рука.
Навколо квіти і знамена,
І люди в сляві кумача.
І тепло дивляться на мене
Ласкаві очі Ілліча.
То Жовтень лине над землею,
І радо слухає земля:
Устами партії моєї
З народом Ленін розмовля.

М. ПИРОЖЕНКО,
член обласного літературного об'єднання.

Рік видання VIII.

№ 8 (708).

СЕРЕДА, 18 СІЧНЯ 1967 р.

Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ КВИТОК 1967 РОКУ

ТРЕТЄ ПЛЕЧЕ

Ніч. Остання ніч старого світу шастала біля Смольного. А навколо — «вітер, вітер — по всьому білому світу», — як писав Блок. Цей вітер забрався в найвіддаленіші куточки неосвяженої землі нашої. Наповнював серця неспокоєм, кликав у бій.
Пішов за вітром революції і ветеран Ленінського комсомолу, нині секретар парткому цукрозаводу Савелій Маркович Закурєв... А нині він тисне молоді і сильну руку Юрія Піскарьова. І здається, що разом з новим комсомольським квитком старий комуніст передає юнакові подих отого шаленого вітру, в якому — биття тисяч молодих сердець, невмируща віра в світле завтра.

А в кімнаті райкому — Червоний прапор, який пломеніє вічним вогнем героїзму Юркових одноклітків. Що він скаже знаменю перш, ніж покласти частку його вогню — комсомольський квиток — біля свого серця?..

Його біографія ще попереду. Він робитиме її міцними юнацькими руками і світлим розумом, як це робив Савелій Маркович та його батько, на грудях якого — орден Леніна. Уже сьогодні він іде батьківською дорогою.

Біографія Юрка, як і біографія його ровесників Віктора Яковенка, Євгена Корнійця, що прийшли сьогодні в райком одержати комсомольський квиток зразка 1967 року, тільки-но починається. І це знаменний початок на перших сходинках ювілейного року.

Трохи схвильовано розповідає про діла і думи своїх колег — молодих тваринників Васильківського відділення Капітанівського цукрокомбінату — заступник бригадира Люба Глущенко:

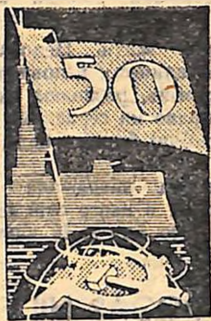
— Зустрінемо свято по-комсомольському. Нашого полку прибуло. Поповнення прийшло зі школи. Дівчат

на люблять землю, тому й робота їм по душі. А коли що не виходить, ми завжди поруч...

Третє плече, плече друга-однодумця — воно не раз підтримувало прапорносця в бою, знесиленого товариша в тайзі, коли залишалось пройти останні кілометри... Уже давно відчула плече друга і Міла Дубічина. Тваринники прийняли її до своєї когорти, навчили працювати, віддали їй частку свого серця. Сьогодні їй дев'ятнадцять. І перший секретар вручає дівчині разом з комсомольським квитком подарунок.

В такому віці Микола Островський гартував сталь свого серця на 40-градусному морозі, Зоя Космодем'янська дивилась смерті у вічі... В цьому віці народжуються крилаті мрії, які потім стають метою всього життя. Не складай же крил, дівчинко, ні перед якими труднощами, не складай. Бо ж біля твого серця — частка невмирущого вогню, вогню революції.

С. ЯНЧУКОВ,
завідуючий кабінетом комсомольської роботи обкому ЛКСМУ.

Я — педагог, маю вищу освіту. Та раз на тиждень я, як і мої вихованці, стаю ученицею. Сідаю за парту і конспектую лекції моїх вчителів у вечірньому університеті марксизму-ленінізму.

Це допомагає мені ростити молодих людей.

До сторіччя з дня народження В. І. Леніна ми з учнями готуємо читачку конференцію на тему: «Іх життя — для нас приклад». Плануємо глибоше вивчити біографії Маркса, Енгельса, Кірова, Дзержинського.

На зборах з дев'ятикласниками вирішили добитись стопроцентної успішності, поліпшити дисципліну.

У Постанові ЦК КПРС про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції сказано, що найкращий спосіб відсвяткувати роковини Ве-

РУКУ, ТОВАРИШУ!

КІРОВОГРАД

Я СЕБЕ ПІД ЛЕНІНИМ ЧИЩУ...

лікої революції — це зосередити увагу на нерозв'язаних завданнях. Я думаю так: треба розв'язувати не лише завдання великих масштабів, а й свої особисті, бо з них якраз і складається наше велике.

Щоб йти в ногу з усеоро-

стаючою наукою, я готуюсь до захисту кандидатського мінімуму. Планую в найближчий час оволодіти елементами програмованого навчання, багатоступінчастим методом.

О. І. ЄЖОВА,
вчителька школи № 6.

ПІОНЕРСЬКИЙ ГАЛСТУК— ЧЕРВОНОГО КОЛЬОРУ

Безсмертя стало юністю і зрілим віком героїв, які на світанку свого життя загинули за Батьківщину. Вісім з них — Валя Котик з Шепетівки, Шура Кюбер і Вітя Хоменко з Миколаєва, Вася Шишковський з Тернопільщини, Вітя Коробков з Феодосії, Боря Гайдай, Толя Буценко і Вася Сацький з Лубен — залишилися серед своїх ровесників у бронзі й граніті пам'ятників. Подвиги інших беріже для вічності вдячна людська пам'ять.

«Вічно живі» — такими вони залишилися в серцях своїх співвітчизників, так названо збірку розповідей про юних

героїв. Ця книга вийшла з друку у видавництві «Веселка». На її сторінках названо сотні імен, підняв довічної слави. Вони вирвані з небутия невтомними пошуками. Іх вели загони червоних слідопитів і письменники, колишні фронтовики, підпільники й партизани, рідні й друзі загиблих, співробітники краєзнавчих музеїв і туристичних станцій, журналісти.

У хвилюючому літописі боротьби юних героїв ніхто не забутий і ніщо не забуте. Юні борці за революційну правду в перші роки Радянської влади, розвідники й провідники партизанських загонів, снайпери й підривники, артилеристи й матроси ведуть схвильовану розмову зі своїми ровесниками. На обкладинці книжки — промінь піонерського вогнища — символ незгасимого подвигу, заклик до тих, хто носить червоний галстук — «Будьте напоготові!»

Село на нашій Україні

Хорошими ділами, добрими звершеннями зустрічають пізніковий ювілей Радянської влади трудящі України. Швидко і невідомо змінюють своє обличчя міста й села республіки. Держава виділяє багато коштів на впорядкування населених пунктів.

У республіці скрізь розгорнулося змагання за краще місто, селище, село. Все більше сіл перетворюється у впо-

рядковані населені пункти з сучасним рівнем комунального і побутового обслуговування.

Добру ініціативу виявили передові колгоспи Черкаської області. В ряді сіл вони створили комбінати комунальної служби. Іх почин підхоплено в селах Дніпропетровської, Донецької, Полтавської та інших областей республіки.

(РАТАУ)

Вони прийшли до Леніна.

Фото П. Михайленка.

НА ПІДСТАВНОГО НЕ НАДІЙСЯ

Кажуть, гарно тому живеться, хто в «середняках» ходить, не гірший і не кращий від інших. А якщо розібратися? Голова Добровеличківської районної ради Союзу спортивних товариств і організації А. О. Бутіков настроєний оптимістично. Голова районної ради ДССТ «Колгоспник» О. К. Мікадзе — теж. Ще б пак: вибори ж спортсмени району дев'ять місць на четвертій обласній спартакіаді.

Все ж таки є одне «але».

Говорючи образно, в районі є «три кити», на яких тримається і має триматися спорт. Перш за все — це районна рада Союзу спортивних товариств і організації, яка покликана бути в голові цієї справи. Потім — райком комсомолу. Поскільки спорт — заняття людей здебільшого молодих, поле для діяльності комсомолу безмежне. Райвно. Де, як не в школі, прищеплювати любов до спорту?

А тепер слово фактам.

За серединою, якою декому хотілося б прикритися, ніби щитом, ховаються речі досить невеселі і прикірі. У районі ще не взяли курс на масовий розвиток спорту. Так, гирьовики вже кілька років не можуть переступити межі райцентру. За рахунок учнів Добровеличківської СШ керівники районних спортивних організацій «виздять» на обласних змаганнях з настільного тенісу. Легкоатлети Добровеличківської і Дружлюбівської середніх шкіл «акліматизувалися» в збірній команді району. А де ж їм заміна? Хто дбає про те, щоб таких колективів було не два, а десятки? На жаль, в деяких закладах це просто безсилі зробити. Ще не скрізь, особливо у восьмирічних школах, на посади вчителів фізкультури підібрані спеціалісти.

А чим може похвалитися спортивний колектив колгоспу «Іскра», де секретарем комсомольської організації Тамара Сидоренко? На папері значаться 296 членів товариства «Колгоспник», та серед них немає жодного спортсмена бодай третього розряду. Такі ж справи і в артілі імені Саєрділова. Тож і не дивно, що на районну спартакіаду з цих господарств не було виставлено жодної команди. Не звітували про свої спортивні досягнення і колективи колгоспів імені Шевченка, імені Жданова та «Зоря комунізму».

А. О. Бутіков називає колгоспи «Прогрес», імені Шевченка, де ще позгоріх спорт був у пошані. Їх команди з волейбола і штанги займали тоді одні з кращих місць в районі. Спокійно так перелічує голова районної ради минулі заслуги минулих призерів.

А якими успіхами можуть похвалитися в районі з важкої атлетики, боротьби, ручного м'яча? Аж ніякими... З цих видів спорту район зовсім не був представлений на четвертій обласній спартакіаді. Культивується ще тут підставний спортсмен.

Здивували мене працівники райкому комсомолу. На просте запитання, на яке відповість будь-яка людина, що вболіває за спортивну честь району, не зміг відповісти другий секретар Микола Волуйко. «А так, взагалі, ми живемо в контактах з районною радою спорту», — зауважив він. Безперечно, дещо зроблено. Проведено разом заочну спартакіаду школярів, спартакіаду допризовної і призовної молоді. Дещо зроблено...

А ось головного — ні. Випущено із поля зору боротьбу за масовість спорту. Поговорити б про це райкомівцям на бюро, узагальнити кращий досвід роботи спортивних колективів. На жаль, в минулому році це питання ні разу не винесли на обговорення.

Знову пригадую розмову в райкомі комсомолу з А. О. Бутіковим, і мені стає зрозумілим, що районні організації, які повинні піклуватися про розвиток спорту, ще не знайшли спільної мови. І контакти, на які так наголошували скрізь, — тимчасові, вони вицикають, коли доводиться «збиратися» на обласні змагання. Звісно, що вони викликають лише короткий спалах.

В. ГАНОЦЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара»
Добровеличківський район.

ОСЛО, 15 січня. (ТАРС). Новий світовий рекорд з швидкісного бігу на ковзанах на 3000 метрів встановила сьогодні шестиразова олімпійська чемпіонка Лідія Скобликова (Челябінськ). Її результат — 5 хвилин 05,9 секунди. Попередній офіційний світовий рекорд на цій дистанції (5.06,0) належав Інзі Вороніній і був показаний на високогірному катку Медео поблизу Алмати 28 січня 1962 року.

Свій сьогоднішній рекорд

РЕКОРД!

Скобликова встановила на міжнародних змаганнях радянських і норвезьких ковзанярок на катку «Юрдал амфі» у норвезькій столиці. Пройшовши 1000 метрів за 1 хвилину 33,4 секунди (лише на 0,2 секунди гірше рекорду СРСР для рівнинних катків), Скобликова набрала прекрасну суму в багатоборстві — 192,150 очка. Це теж найкращий ре-

зультат у світі після олімпійського сезону. Друге місце зайняла московська студентка Людмила Титова — 195,900 очка, яка з особистими рекордами пройшла 1000 (1.33,8) і 3000 метрів (5.20,4). Третью була Ганна Сабліна з Челябінська — 197,767 очка. У неї теж чудовий час на найдовшій дистанції — 5.07,8.

(ТАРС).

ДАЙ ЛИЖНЮ НОВОМИРГОРДЦЮ!

ЗМАГАННЯ з лиж завжди викликають тривогу. Яка буде погода, чи буде сніг союзником спортсменів? Та цього разу все обійшлося якнайкраще.

У змаганнях на першість обласної ради ДССТ «Колгоспник» взяло участь 14 команд. Триумфальним маршем до першого місця пройшли лижники Новомиргородського району. На другому — команда Новоукраїнського, на третьому — сільські спортсмени Кіровоградського.

В особистому заліку перші місця теж дісталися новомиргородцям В. Коханенку і М. Зайвій. Друге місце виборов В. Колодяжний з Новомиргородського району та з Петрівського району Л. Романько. Новоукраїнці В. Вишня і Г. Сайко були третіми на дистанції. Серед юніорів першим прийшов до фінішу учень Златопільського зоотехнікуму В. Безуглий, серед юніорок — Н. Гетьман з Новоукраїнського району.

Першими в змаганнях серед юнаків і дівчат теж були новомиргородські спортсмени — М. Грідньов та Т. Пономаренко.

О. КУЧЕРЯВИЙ,
інструктор обласної ради ДССТ «Колгоспник».

З ПІДРУЧНИКОМ БІЛЯ ВОРІТ

АЛЕН СУТ — НАЙКРАЩИЙ ВОРОТАР ЮНАЦЬКОЇ КОМАНДИ «ГЛАЗГО-РЕЙНДЖЕРС» — СУМЛІННО ВЧИТЬСЯ В ШКОЛІ. КОЛИ ЙОГО КОМАНДА НЕЩОДАВНО ВИГРАЛА ПЕРШУ ПОЛОВИНУ ЗУСТРІЧІ З РАХУНКОМ 1:0, АЛЕН ПОПРОСИВ У ТРЕНЕРА ДОЗВОЛУ СТОЯТИ ДРУГУ ПО-

ЛОВИНУ ГРИ НА ВОРОТАХ З ПІДРУЧНИКОМ І ЗУБРИТИ УРОК ІСТОРИЇ. ДОЗВІЛ БУЛО ДАНО. ВОРОТАР МАЙЖЕ НЕ ВІДРИВАЄСЯ ВІД ПІДРУЧНИКА. А ЙОГО КОМАНДА ВИГРАЛА МАТЧ З РАХУНКОМ 2:0.

Спорт і любов

Французькі спортивні статистики стверджують, що найвирішнішими болілимиками є дружини хокеїстів.

В змаганнях серед дівчат нахильнішою виявилася Тамара ПОНОМАРЕНКО, учениця Златопільського зоотехнікуму.

Микола ГРИДНЬОВ і Тетяна ШАРПИЛО позувають додоку грамоти за перше і друге місце. Вони теж з команди триумфаторів — новомиргородців.

Щобно на фініші судді змагання прайоріадам. Лижники Новомиргородського району задоволені першим місцем за командою.

«МОЛОДОЙ КОМУНАРА» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ.

СЕРЕДА, 18 січня. Перша програма. 16.15 — Наша телерадіама. (Кіровоград). 16.20 — До сторіччя з дня народження В. І. Леніна, «Ми дідуся Леніна любимо». Виступ вихованців дитсадка № 5, (Кіровоград). 16.40 — «Живі перли». Телефільм. (Кіровоград). 16.50 — Для школярів. «Школа спортсмена — початківець». (М). 17.25 — Рішення ХХІІІ з'їзду КПРС в дії. «Перодовий досвід — всім». (Київ). 18.00 — «Панорама Батьківщини». (М). 18.50 — «Кіровоградські вісті». 19.10 — Художній фільм «За чотири кроки від беззирності». (Кіровоград). 20.30 — Теленовіни. (М). 21.00 — «Прикарпатські нечорничі». (Львів). 22.00 — «Фізкультура і спорт». «50 років радянського спорту». Передача друга. (М).

Друга програма. 18.20 — Документальний фільм. (Дніпропетровськ). 19.00 — Художній фільм «Жила-була дівчина». (Дніпропетровськ). 20.10 — «Школа пропагандистської майстерності». (Дніпропетровськ). 20.30 — Теленовіни. (М). 21.00 — «Фестивальні фрески». (Дніпропетровськ). 21.35 — Концерт. (Дніпропетровськ).

ЧЕТВЕР, 19 січня. Перша програма. 11.00 — «Донська повість». Художній фільм. (К). 16.25 — Наша ефіша. (К). 16.30 — Для школярів. «Я їду по глобусу». (К). 16.50 — Для старшокласників. «Математична шкатулка». (Дніпропетровськ). 17.20 — «Оце так тигр». Мультфільм. (К). 17.30 — «Ніза». Тележурнал. (Донецьк). 18.00 — Теловісті. (К). 18.20 — «Світ сьогодні». (М). 18.50 — М. Чулак. «Казка про Балду». Спектакль Державного Академічного театру опери та балету Латвійської РСР. (Передача з Риги). 21.05 — «Дорогами слави». Тележурнал. (К). 21.25 — «Музичний кругозір». (К). 22.25 — Першість світу з ручного м'яча. Піфінал. Репортаж з Стокгольма. Друга програма. 18.50 — «Помічник будівельника». (Дніпропетровськ). 19.25 — «Завітаймо до сільського двору». (Дніпропетровськ). 21.00 — «Найважливіший результат». (Дніпропетровськ).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00; відповідального секретаря — 45-35; відділів — 45-36.